तद्भगवतो मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन रमा देवी संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताहःसु च तद्भर्तृभिरुपास्ते ।

इदं चोदाहरति ॥ १७ ॥

ओं । ह्रां ह्रीं ह्रूं । ओं । नमो भगवते हृषीकेशाय सर्वगुणविशेषविलक्षितात्मने । आकूतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छन्दोमयायान्नमयायामृतमयाय सर्वमयाय सहस ओजसे बलाय कान्ताय कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् ॥ १८ ॥

स्त्रियो व्रतैस्त्वा हृषीकेश्वरं स्वतो ह्याराध्य लोके पतिमाशासते ऽन्यं ।
तासां न ते वै परिपान्त्यपत्यं प्रियं धनायूंषि यतो ऽस्वतन्त्राः ॥ १९ ॥
स वै पतिः स्यादकुतोभयः स्वयं समन्ततः पाति भयातुरं जनं ।
स एक एवेतरथा मिथो भयं नैवात्मलाभादधिमन्यते परं ॥ २० ॥
या तस्य ते पादसरोरुहार्हणं निकामयेत् साखिलकामलम्पटा ।
तदेव रासीप्सितमीप्सितो ऽर्चितो यद्वग्रयाञ्चा भगवन् प्रतप्यते ॥ २१ ॥
मत्प्राप्तये ऽजेश सुरासुरादयस्तप्यन्त उग्रं तप ऐन्द्रियेधियः ।
ऋते भवत्पादपरायणान् न मां विन्दन्त्यहं त्वद्दृदया यतो ऽजित ॥ २२ ॥
स त्वं ममाप्यच्युत शीर्ष्णि वन्दितं कराम्बुजं यत् त्वदधायि सात्वतां ।
बिभर्षि मा लक्ष्म वरेण्य मायया क ईश्वरस्येहितमूहितुं विभुरिति ॥ २३ ॥

रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवतारं रूपं तद्वर्षपुरुषस्य मनोः प्राक् प्रदर्शितं ।

स इदानीमपि महता भक्तियोगेनाराधयतीदं चोदाहरति ॥ २४ ॥

ओं । नमो भगवते मुख्यतमाय नमः सत्त्वाय प्राणायौजसे सहसे बलाय महामत्स्याय नम इति ॥ २५ ॥